

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นสิ่งจำเป็นต่อชีวิตมนุษย์ การพัฒนาความก้าวหน้าของประเทศชาตินั้น การศึกษาได้เข้ามามีบทบาทสำคัญอย่างยิ่ง ดังที่ วิจิตร ศรีสะอาน (2512: 9) ได้กล่าวว่า "การศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาประเทศ ประเทศที่กำลังพัฒนาทั้งหลายต่างก็เน้นถึงความสำคัญทางการศึกษาในฐานะที่เป็นจักรกลสำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ (Human Resource) เพื่อให้ได้มาซึ่งกำลังคน ("Man Power")"

ในปัจจุบันการพลศึกษาเป็นที่ยอมรับกันอย่างกว้างขวางว่ามีความสำคัญในชีวิตประจำวันของทุกเพศทุกวัยและทุกอาชีพ ประเทศชาติจะมีความเจริญรุ่งเรืองสามารถพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมได้ก็ด้วยคตินั้น สุขภาพอนามัยที่สมบูรณ์แข็งแรง ความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา การมีระเบียบวินัย ความสามัคคี การรู้จักเสียสละเพื่อประโยชน์ส่วนรวมและคุณธรรมอื่น ๆ ของประชาชนนับว่าเป็นปัจจัยสำคัญยิ่ง จากบทบาทและความสำคัญดังกล่าว วิชาพลศึกษาจึงได้รับการบรรจุไว้ในระบบการศึกษาของโรงเรียน ดังที่ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2527: 1) ได้กล่าวว่า "การพลศึกษาเป็นการศึกษาที่มีบทบาทสำคัญยิ่งอย่างหนึ่งในหลักสูตรของโรงเรียนในการที่จะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนได้มีการพัฒนาการทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม สามารถมีชีวิตอยู่ในสังคมปัจจุบันได้อย่างดีและมีประสิทธิภาพ" ในแผนการศึกษาชาติ พุทธศักราช 2520 ที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน แม้จะมีได้กำหนดและแบ่งการศึกษาออกเป็นส่วน ๆ ให้เห็นเด่นชัดเช่นเกี่ยวกับแผนการศึกษาชาติฉบับก่อน ๆ ก็ตามแต่แผนการศึกษาชาติฉบับนี้ก็ไม่ได้เห็นความสำคัญและมุ่งส่งเสริมให้เยาวชนของชาติมีการพัฒนาทุก ๆ ด้านเช่นกัน สำหรับการศึกษาค้นคว้าพลศึกษาก็ได้กล่าวไว้อย่างชัดเจนในหมวดที่ 1 ความมุ่งหมายข้อ 6 "ให้มีบุคลิกภาพที่ดี มีสุขภาพและอนามัยสมบูรณ์ทั้งด้านร่างกายและจิตใจ" และในหมวดที่ 6 ศิลปวัฒนธรรม

พลานามัย สภาพแวดล้อมและกิจกรรมเยาวชนข้อ 51 ของแผนการศึกษาแห่งชาติฉบับ
 เกี่ยวกันนี้ก็ไ้บ่งไว้ชัดเจนว่า "รัฐพึงจัดการพลศึกษาในทุกระดับการศึกษาและพึงจัดให้
 แก่ประชาชนทั่วไปควยเพื่อเสริมสร้างและให้เกิดความสำนึกในคุณค่าของการกีฬา สุขภาพ
 อนามัยและกิจกรรมการพักผ่อน" (กระทรวงศึกษาธิการ 2529: 48)

การจัดและดำเนินโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนเพื่อให้บรรลุตามจุดหมาย
 ของวิชาพลศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับโปรแกรมการสอนพลศึกษาในโรงเรียน
 นั้นเป็นโปรแกรมที่โรงเรียนจะต้องเน้นเป็นอันดับแรกและถือว่าเป็นส่วนที่สำคัญที่สุด
 อย่างไรก็ตามการจัดและดำเนินโปรแกรมการสอนพลศึกษาในโรงเรียนนั้นย่อมจะมี
 อุปสรรคและปัญหาที่เกิดขึ้นหลายประการ กังผลการวิจัยของ ศิลปพงศ์ ศรีวุฒิ (2523:
 129) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการจัดและดำเนินโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนรัฐบาล
 มัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร" ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาของโปรแกรมการสอนพลศึกษา
 ในชั้นเรียนที่ประสบคือ สถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งกาย สนามเล่น และเรียนกิจกรรม
 เวลาเรียน งบประมาณ ห้องพักรู ค่าราแบบเรียน และคู่มือครู กานการยืมและใช้
 อุปกรณ์ กานบุคลากร กานการจัดกาเรียนการสอนตามหลักสูตร การใช้นวกรรม ความ
 รวมมือกับสาขาอื่น ๆ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ กงศักดิ์ เจริญรักษ์ (2517: 56)
 ได้ทำการวิจัยเรื่อง "โปรแกรมพลศึกษาของโรงเรียนรัฐบาลมัธยมศึกษาตอนต้น
 ในกรุงเทพมหานคร" ผลการวิจัยพบว่า มีปัญหาเกี่ยวกับสถานที่ในการจัดโปรแกรม
 พลศึกษา โดยเฉพาะสถานที่ทำความสะอาดร่างกายหลังการเรียนวิชาพลศึกษายังมีน้อย
 ไม่เพียงพอ นอกจากนี้ยังมีปัญหาคานสถานที่ในการสอน สถานที่แข่งขัน สถานที่เก็บ
 อุปกรณ์และสถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งกาย สำหรับปัญหาคานอุปกรณ์นั้น ได้แก่ อุปกรณ์
 ชำรูกเสียหาย การรักษาซ่อมแซม การจัดซื้ออุปกรณ์ จำนวนอุปกรณ์กับนักเรียนมีจำนวน
 ไม่สมคูลย์กัน ทำให้เป็นผลเสียกับการเรียนพลศึกษามาก อีกทั้งยังมีปัญหาเกี่ยวกับจำนวน
 ครูพลศึกษาในโรงเรียนมีไม่สมคูลย์กับจำนวนนักเรียนคือ มีครูพลศึกษาน้อยแต่ต้องสอน
 นักเรียนจำนวนมาก ทำให้การเรียนการสอนไม่ไ้ผลเต็มที่และจากการศึกษาปัญหาการ
 ใช้หลักสูตรวิชาพลศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น
 พุทธศักราช 2521 ของกรมวิชาการ (กระทรวงศึกษาธิการ 2529: 12-45) พบว่า
 ปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษานั้นมีอยู่หลายคาน ได้แก่

1. ปัญหาการเรียนเทคนิคการเขียน เช่น ครูยังสอนแบบเดิม ไม่รู้จักใช้เทคนิคการสอนที่เหมาะสมกับสภาพการณ์และสถานการณ์

2. ปัญหาคุณภาพผลศึกษา เช่น โรงเรียนใดครูผลศึกษาไม่ตรงกับความต้องการ เช่น ต้องการครูสอนวิชาตะกรอ กรีฑา แต่ครูที่ไปมาไม่สามารถสอนวิชาบังคับดังกล่าวได้ ครูผลศึกษาและผู้บริหารเข้าใจจุดมุ่งหมายของผลศึกษาไม่ตรงกับเจตนาของหลักสูตรทั้งครูผลศึกษาและผู้บริหาร เมื่อจำเป็นการทางผลศึกษาทั้งจุดมุ่งหมายเป็นการชนะเลิศทางกีฬา ทำให้เด็กไม่ได้รับการพัฒนาทางกายอื่น ครูผลศึกษาบางคนไม่มีความสามารถในการจัดกิจกรรมผลศึกษา บางกิจกรรมใดความสามารถความสามารถทักษะบางรายวิชาครูสอนมีไม่เพียงพอ

3. ปัญหาการเรียน เช่น นักเรียนบางคนไม่ชอบเรียนวิชาผลศึกษาบางรายวิชา นักเรียนไม่ช่วยกันรักษาวัสดุอุปกรณ์และการใช้สถานที่ นักเรียนบางโรงเรียนไม่มีความสามัคคีเกิดการทะเลาะวิวาทกัน

4. ปัญหาการใช้จ่ายหลักสูตรวิชาผลศึกษา เช่น จุดประสงค์ของหลักสูตรเขียนไว้กว้างเกินไป ครูกำหนดขอบข่ายไม่ทำอะไรสอนใดไม่ตรงตามความต้องการ และครูบางคนใ้ความหมายไว้สูงเกินไป และสอนตามที่ตนเองเรียนมาจากวิทยาลัย การแนะนำส่งเสริมการใช้หลักสูตรฯ ไปไม่ทันการ ขาดประสิทธิภาพ การกำหนดแผนการเรียนจึงไม่มีความแผนที่กำหนดไว้เหมือนกันทุกโรงเรียน ทำให้เกิดปัญหายุ่งยากในกรณีนักเรียนย้ายโรงเรียน ระบบกิจกรรมที่มีอยู่ไม่ชัดเจนซึ่งบังคับให้นักเรียนเลือกอย่างน้อยคนละ 1 กิจกรรม

5. ปัญหาการบริหาร เช่น ผู้บริหารบางโรงเรียนเน้นให้ครูสอนทักษะกีฬาเพื่อใช้ในการแข่งขันมากเกินไป ผู้บริหารบางโรงเรียนไม่สนับสนุนให้จัดกิจกรรมทางผลศึกษา เช่น กีฬา สันทนาการ วันกีฬา ฯลฯ ผู้บริหารบางโรงเรียนให้ความสำคัญในเรื่องวัสดุ อุปกรณ์โรงฝึกผลศึกษา สถานที่ฝึกน้อยเกินไป

6. ปัญหาการสอนโดยจุดประสงค์ เช่น ครูไม่ทำแผนการสอนครูสอนตามแบบเรียนไม่สอนตามจุดประสงค์

7. ปัญหาอื่น ๆ ไป เช่น ครูผลศึกษามาจากสถาบันหลายแห่งทำให้มาตรฐานไม่เหมือนกัน โรงเรียนขนาดเล็กขาดครูผลศึกษา ครูของสอนเกิน 20 คาบต่อสัปดาห์

จะเห็นได้ว่าการจัดโปรแกรมการสอนวิชาผลศึกษาในโรงเรียนยังมีปัญหาหลายด้าน นอกจากนั้นความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเป็นไป

อย่างรวดเร็ว วิทยาการและเทคโนโลยีมีบทบาทต่อการสอนวิชาพลศึกษามากขึ้น กังนั้น จึงจำเป็นต้องปรับปรุงการสอนพลศึกษาให้เหมาะสมกับสภาพปัจจุบัน เพื่อให้การเรียน การสอนวิชาพลศึกษามรรลุดีวัตถุประสงค์และทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากขึ้น ซึ่งเป็นหน้าที่โดยตรงของครูพลศึกษาที่จะต้องหาวิธีปรับปรุงและแก้ไข กังที่ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2527: 38) กล่าววว่า "ถาครูพลศึกษาต้องการดำเนินการการพลศึกษา ของโรงเรียนให้สำเร็จลุล่วงไปควยก็ ก็ควรจะเป็นผู้ที่อุทิศทั้งกำลังกายและกำลังใจ เพื่อการศึกษาของนักเรียนอย่างแท้จริง" อย่างไรก็ตามปัญหาที่เกิดขึ้นมีอยู่หลายคาน มาจากหลายสาเหตุ ปัญหาบางอย่างครูพลศึกษาสามารถแก้ไขไคควยตนเอง แต่ปัญหา บางอย่างครูพลศึกษาไม่สามารถแก้ไขปัญหาไคควยตนเองหรืออาจจะมองสภาพปัญหา ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นไคไม่ทั่วถึง กังนั้นวิธีการหนึ่งที่จะช่วยครูพลศึกษาในการปรับปรุง การเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นก็คือ การนิเทศทางพลศึกษาซึ่งเป็นการทำงาน ร่วมกันระหว่างพลศึกษานิเทศก์กับครูพลศึกษา ตลอดจนบุคลากรอื่น ๆ ในโรงเรียนเพื่อ ยกระดับมาตรฐานและการพัฒนาคุณภาพการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียน จากความ สำคัญของการนิเทศวิชาพลศึกษานั้นจะเห็นไคว่าปัจจุบันมีหน่วยงานหลายหน่วยงานใน กระทรวงศึกษาธิการ ไคจักให้มีพลศึกษานิเทศก์เพื่อนิเทศงานที่เกี่ยวกับพลศึกษาที่อยู่ ภายไคความรับผิดชอบของชน เช่น พลศึกษานิเทศก์ของกรมสามัญศึกษา พลศึกษานิเทศก์ ของกรมพลศึกษา หรือพลศึกษานิเทศก์ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน

จากนโยบายจัดการศึกษาของชาตินั้นไคเปิดโอกาสให้เอกชนไคเข้ามา มีบทบาทสำคัญในการบริการให้การศึกษาแก่ประชาชนไคอย่างทั่วถึง จากสถิติการ ศึกษาเอกชน ปีการศึกษา 2523 (กระทรวงศึกษาธิการ 2524: 35) เอกชนไค มีส่วนเข้ามาจัดการศึกษาทุกประเภทเป็นจำนวนถึง 4,378 โรงเรียน อยู่ในเขต การศึกษารุงเทพมหานคร จำนวน 1,774 โรงเรียน และเขตการศึกษา 1-12 จำนวน 2,604 โรงเรียน หากจะพัฒนาเฉพาะการจัดการศึกษาประเภทสามัญศึกษา แล้วจะมีโรงเรียนถึง 2,414 โรงเรียน และมีนักเรียนจำนวน 1,137,190 คน โรงเรียนอยู่ในเขตการศึกษากรุงเทพมหานคร 866 โรงเรียน นักเรียนจำนวน 443,029 คน อยู่ในเขตการศึกษา 1-12 จำนวน 1,548 โรงเรียน นักเรียนจำนวน 694,121 คน เมื่อเอกชนเข้ามา มีบทบาทสำคัญต่อการจัดการศึกษาของชาติ ประกอบกับ

การบริหารการศึกษาของ เอกชนหรือโรงเรียนราษฎร์กำลังประสบปัญหาหลายประการ เช่น ปัญหานโยบายของรัฐที่ไม่แน่นอนเกี่ยวกับการศึกษาเอกชน ค่าใช้จ่ายไม่สมคูลย์กับรายได้ซึ่งอาจจะเกิดขึ้นจากการขยายตัวอย่างรวดเร็วของโรงเรียนรัฐบาลหรืออาจเนื่องมาจากปัญหาการบริหารของโรงเรียนเองจะทำให้มีผลกระทบมากมาย เช่น ปัญหาคุณภาพการศึกษา ปัญหาความประพฤติของนักเรียนหรือปัญหาครูว่างงาน เป็นต้น จากสภาพปัญหาดังกล่าวก็จะส่งผลไปยังการเรียนการสอนวิชาต่าง ๆ ในโรงเรียนทำให้ประสิทธิภาพในการเรียนการสอนลดลง ไม่บรรลุวัตถุประสงค์ของหลักสูตรที่วางไว้

สำหรับการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนเอกชนนั้นวิชาพลศึกษาก็เป็นวิชาหนึ่งที่จะต้องจัดให้มีการเรียนการสอนตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อให้ให้นักเรียนมีโอกาสได้รับประสบการณ์ ทักษะต่าง ๆ เท่าเทียมกัน แต่อย่างไรก็ตามสภาพการจัดโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนเอกชนมีปัญหาอยู่หลายประการ เช่นโรงเรียนไม่สามารถจัดกิจกรรมใดตามหลักสูตร จำนวนนักเรียนแต่ละกลุ่มมีมากเกินไป ขาดหนังสือและตำราที่ใช้ประกอบการเรียนการสอน ขาดงบประมาณและขาดความร่วมมือจากคณะกรรมการภายในโรงเรียนและผู้บริหาร ไม่สนับสนุนการจัดการแข่งขันกีฬาภายในและกีฬาระหว่างโรงเรียน ครูพลศึกษามีน้อยไม่ใกล้ชิดกับจำนวนนักเรียน ขาดสถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งกาย สถานที่ฝึกกีฬาในร่ม อุปกรณ์ไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน รวมทั้งยังมีปัญหาเกี่ยวกับบุคลากรอื่น ได้แก่ ศึกษานิเทศก์ ไม่เคยไปให้คำแนะนำช่วยเหลือครูพลศึกษา ครูอื่น ๆ ในโรงเรียนคิดว่าวิชาพลศึกษาเป็นกิจกรรมไม่ใช่วิชาการและผู้บริหารเข้าใจว่าวิชาพลศึกษามีจุดมุ่งหมายเพื่อให้เด็กเล่นกีฬาเพื่อแข่งขัน (สุพรรณ จิตต์ภักดิ์ 2524: 79-85) นอกจากนี้ครูโรงเรียนราษฎร์ยังมีปัญหาเกี่ยวกับการขาดความรู้เรื่องระเบียบการจัดและประเมินผลตามที่กระทรวงกำหนด ขาดความรู้เรื่องการประเมินผลแบบใช้กลุ่มและใช้เกณฑ์ ขาดความรู้เรื่องการตัดเกรดและขาดบุคลากรที่จะให้คำปรึกษาแนะนำมากกว่าครูในโรงเรียนรัฐบาลจึงอาจสรุปได้ว่า สภาพการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนเอกชนมีประสิทธิภาพต่ำกว่าโรงเรียนรัฐบาลซึ่งอาจจะเป็นผลกระทบต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาทำให้ไม่บรรลุตามจุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษาเท่าที่ควร

นักเรียนจึงอาจจะมีพัฒนาการทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคมค่อยไปกว่า
โรงเรียนรัฐบาล

จากสภาพปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนเอกชนกึ่งที่
กล่าวมาแล้วผู้วิจัยเห็นว่าครูในโรงเรียนมัธยมเอกชนอาจจะมีความต้องการการนิเทศวิชา
พลศึกษาเพื่อพัฒนาโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนให้ก้าวหน้า อย่างไรก็ตามการนิเทศ
วิชาพลศึกษาจะไ้ผลดีจำเป็นต้องทราบความคิดเห็นและความต้องการการนิเทศวิชา
พลศึกษาของผู้บริหารและครูพลศึกษาซึ่งเป็นผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดและดำเนิน
โปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียน จึงจะสามารถดำเนินการนิเทศวิชาพลศึกษาได้อย่าง
มีประสิทธิภาพ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจอย่างยิ่งที่จะทำการวิจัยเรื่อง "ความคิดเห็น
ของผู้บริหารและครูพลศึกษาเกี่ยวกับความต้องการการนิเทศวิชาพลศึกษาในโรงเรียน
มัธยมศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร" เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงการนิเทศวิชา
พลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร ให้มีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารและครูพลศึกษาเกี่ยวกับความ
ต้องการการนิเทศวิชาพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างผู้บริหารกับครูพลศึกษาใน
โรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับความต้องการการนิเทศวิชา
พลศึกษา

สมมติฐานของการวิจัย

ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูพลศึกษาเกี่ยวกับความต้องการการนิเทศ
วิชาพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้จะศึกษาเฉพาะความต้องการการนิเทศวิชาพลศึกษา

ของผู้บริหารและครูพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร เท่านั้น

2. การศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารและครูพลศึกษาเกี่ยวกับความต้องการการนิเทศวิชาพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร โดยจะศึกษาความต้องการด้านต่าง ๆ 8 ด้านดังนี้

- 2.1 ด้านคุณสมบัติของพลศึกษานิเทศก์
- 2.2 ด้านการเรียนการสอน
- 2.3 ด้านอาคารสถานที่และอุปกรณ์
- 2.4 ด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร
- 2.5 ด้านการวัดและประเมินผล
- 2.6 ด้านเอกสารคู่มือการอบรมสัมมนา
- 2.7 ด้านบุคลากรที่จะมาทำการนิเทศ
- 2.8 ความต้องการอื่น ๆ

ขอกกลงเบื้องต้น

ผู้วิจัยถือว่าผู้บริหารและครูพลศึกษาที่ตอบแบบสอบถามได้ตอบด้วยความจริงใจ และคำตอบเป็นข้อมูลที่เชื่อถือได้

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

1. การนิเทศวิชาพลศึกษา หมายถึง ความพยายามหลายอย่างของพลศึกษานิเทศก์ที่จะช่วยเหลือและแนะนำครูพลศึกษา เพื่อให้ครูพลศึกษาปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น
2. พลศึกษานิเทศก์ หมายถึง ผู้ดำรงตำแหน่งศึกษานิเทศก์สาขาวิชาพลศึกษาที่กฎหมายระบุไว้และเป็นผู้ที่กำลังปฏิบัติหน้าที่ในการนิเทศวิชาพลศึกษา
3. ผู้บริหาร หมายถึง ครูใหญ่โรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร หรือผู้ที่ทำหน้าที่ดูแลรับผิดชอบสถานศึกษา

4. ครูพลศึกษา หมายถึง ครูหรืออาจารย์ที่ได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่รับผิดชอบในการสอนวิชาพลศึกษา ทั้งที่มีวุฒิทางพลศึกษาและไม่มีวุฒิทางพลศึกษา

5. โรงเรียนเอกชน หมายถึง โรงเรียนมัธยมศึกษา สายสามัญที่สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. ทำให้ทราบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูพลศึกษาเกี่ยวกับความต้องการการการนิเทศวิชาพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร

2. เป็นประโยชน์และเป็นแนวทางแก่หน่วยงานที่ทำการนิเทศวิชาพลศึกษาและพลศึกษานิเทศก์ในการนำผลการวิจัยไปปรับปรุงการนิเทศวิชาพลศึกษาให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

3. เป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารและต่อครูพลศึกษาของโรงเรียนในการที่จะรับรู้ความต้องการการการนิเทศวิชาพลศึกษาของตนเอง

